SI ÉS QUE VA EXISTIR...

Només ho dubtes de Moisès?

Francisco Reinoso em ve a visitar cada diumenge a través del DIARIO DE JEREZ.

I cada diumenge li obro, de bat a bat, la porta.

El diumenge 20 de juliol d'aquest 2025, sota el títol *Ojo por ojo*, feia referència a Moisès i a Jesús de Natzaret.

- ✓ La sociedad avanzó, y Moisés, legisló, según los escritos, entre normas de conducta interesantes, que: "*No debes tomar venganza ni rencor contra los hijos de tu pueblo*"[1]. Moisés, si es que existió, también dijo: "*No debes tratar con parcialidad al de condición humilde, y no debes preferir la persona de un grande*"[2].
- ✓ La sociedad ha ido avanzando con aportación de muchos líderes. Jesús de Nazaret, tiene una frase muy a tener en cuenta: "*Tienes que amar a tu prójimo como a ti mismo*"[3].

Llegir tot el seu escrit

Com si estguéssim prenent el "cafecito" de mig matí, em vaig atrevir a dir-li:

> Ja saps que cada diumenge llegeixo la teva "homilia".
>
> No sé si algun jueu ortodox (no necessàriament ultra), o potser qualsevol estudiant d'història d'alguna de les universitats del nostre entorn europeu, et pregunti per què l'incís que has posat darrere de Moisès, "*si es que existió*", (un incís prou raonable) no l'has posat també darrere de Jesús de Natzaret

I li afegia, entre xarrupeig i xarrupeig de cafè:

> No sé què pensaràs d'aquesta doble afirmació meva que per ara em permeto fer:
>
> - No és *raonable* dubtar de la figura històrica de "**Cèsar August**", citat en l'evangeli de Lluc 2, 1.
> - No és *desenraonat* dubtar de la figura històrica de "**Jesús**", citat en l'evangeli de Lluc 2, 21.
>
> Ja m'ho diràs...

El podeu visitar i agrairà la vostra visita a República de Cuartillo.

---

[1] Lev 19, 18. No siguis venjatiu ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor. (Traducció: *Bíblia Catalana Interconfessional*).

[2] Lev 19, 15. "En els judicis, no donis sentències injustes. No siguis parcial a favor dels pobres ni afalaguis els poderosos. Fes justícia a tothom". (Traducció: *Bíblia Catalana Interconfessional*).

[3] Mt 19, 19. "Honra el pare i la mare, i estima els altres com a tu mateix". (Traducció: *Bíblia Catalana Interconfessional)*

La seva resposta no es va fer esperar:

> Apreciado y estimado Miguel:
>
> > No poso el primer paràgraf, ja que els malintencionats de sempre es pensaran que és una "*interpolació*" meva, com les que acostumava a fer Eusebi de Cesarea.
>
> Si penses que és autèntic
>
> Sigo las homilías de Pagola, al Papa Francisco, Ernesto Cardenal, Reyes, y otros muchos a través de EL PAÍS y desde LE MONDE que tiene un apartado de religión.
>
> No me sirve mucho porque mi memoria para datos, fechas y cantidades es endeble. Pero leo y me preocupo de transmitir lo que desde joven en la JIC y la JEC nos mostraban y nos comprometíamos.
>
> Mi militancia en los barrios y en el mundo del trabajo me dio oportunidad de conectar y escuchar en Lima a Gustavo Gutierrez y entre izquierda marxista y evangelio me formé.
>
> Y no sé cómo apareciste tu. Y te seguí.
>
> Creo que Jesús nació en Nazaret, si es que este pueblo existió[4], y que Jesus si no fuera Dios, mereciera serlo. ¿Qué en las bodas de Canaán es una posibilidad que fuera su boda[5], pues no me escandaliza. Casado estaba Pedro y con suegra.
>
> Que existió creo que si, por los documentos que van apareciendo, pero si no existió, merecía haberlo hecho. Me parece muy, muy interesante.
>
> Su praxis y sus mensajes, me parecen muy importantes para la convivencia humana.
>
> Utilizo con los amigos y si tengo oportunidad en la A.VV. de Cuartillo y en su parroquia, para quitar tanta tontería adjunta al cristianismo.
>
> Para una pregunta tuya tan sencilla me he enrollado.
>
> Gracias por leerme.

Seguim amb el "*cafecito*", prenent-lo, saborosament, a petits xarrups.

> Primer xarrup
>
> > Gràcias per la teva resposta. Em penso que molts també te les donaran.

---

[4] Possible al·lusió a "*La ignorància d'Orígenes*", qui no va saber trobar Natzaret.

[5] Possible al·lusió a "*El miracle de Canà. Ja ho pagarà la Maria*".

Segon xarrup

Si Jesús va néixer o no a Natzaret no és un tema de "*creença*" ("crec que..."), sinó de possible coneixement històric. A falta d'aquest "*possible coneixement històric*", podríem arribar a dir "*a mi m'agrada imaginar-me que Jesús va néixer a Natzaret*".

Tercer xarrup

Més i més del mateix sobre "*Que existió creo que si*". L'existència històrica de Jesús no es tema de "*creença*", sinó de coneixement històric, enfrontats al qual hem d'utilitzar els mateixos barems que utilitzem per a altres personatges del nostre món literari.

Cuarto xarrup:

Quins serien aquests "*documentos que van apareciendo*"?

Cinquè xarrup

La teva frase "*si no existió, merecía haberlo hecho*" dona peu a què algú et digui: "*Això mateix és el que va passar: l'inventaran*".

"*La invención de Jesús de Nazaret*" és el títol d'un llibre de Fernando Bermejo Rubio

Sisè xarrup

Jo parlaria, per no caure en "*les deshonestidades d'un teòleg honesto*" de "*La praxi i els missatges que ens han transmès els evangelis*".

Deixem-ho aquí, amb el número "*sis*".

Suposo que aviat, a més a més de parlar de "*les tres virtuts teologals*" (fe, esperança i caritat), de "*les quatre virtuts cardinals*" (prudència, temprança, fortalesa, justícia), dels "*cinc preceptes de l'església*", es parlarà del "*sis xarrups*". Per continuar amb els "*set pecats capitals*", les "*vuit benaurances*", els "*nou primers divendres de mes*", els "*deu manaments*"…

Aquest "*cafecito*" em permet seguir ficant el nas en un paràgraf de fa uns quants anys:

> Sobre Jesús no hi ha cap misteri, sinó ignorància, desconeixement del què ell va fer i dir. Sobre Jesús no hi ha misteri, sinó existència de fórmules incomprensibles sobre ell, fórmules totes elles de pura creació humana que, en moments determinats de la història, van aconseguir un cert consens entre una gran part dels seus seguidors.

Si vols veure el context

Hace años que te he elegido como mentor y el motivo es que lo que escribes lo haces con valentía, muy documentado, y atrevido.

Tornar